

Táborové veselí na gymnáziu

Ploužím se jako každé ráno do školy, je 21. listopad. Už u schodů dole pod gymnáziem si všímám, že je něco jinak. Studenti v originálních vínových tričkách stojí před školou a stříkají po ostatních repelent. „No jo, vždyť dneska má 8. A stužkovák,“ vysvětluje kamarádka, která jde se mnou. Přidáváme se k ostatním studentům směřujícím ke dveřím, ale jsme zastaveni se slovy: „Tohle je pevná obuv? Ihned se jdi přezout!“

Naše gymnázium se totiž v tento den netradičně proměnilo v dětský tábor. Vstoupím do dveří a rozhlédnu se. Na chodbě je velmi rušno. Pod velkým nápisem Oktábor se pohybuje skupinka lidí. Někteří z nich sedí na kempingových židlích a povídají si, jiní skládají vatru ze dřeva. Vzápětí mi někdo nabízí krajíc chleba s marmeládou a na oplátku vyžaduje potvrzení o bezinfekčnosti. Usměju se, popadnu chlebík a mizím kolem poházených spacáků, ešusů, plecháček a další výbavy správných táborníků v útrokách školy.

Při výstupu do patra slyším smích od učebny fyziky, což mě chvíli zarazí, než si všimnu nástěnek, na kterých jsou vyvěšeny vtipné fotografie učitelů a gymplácký slovník „Gympl 2.0“, jehož autorkou je Áďa Svobodová.

O velké přestávce jsou učitelé svoláni do tělocvičny ke skupinové rozcvičce, zatímco my, studenti, se máme možnost zapojit do taneční mašinky, která „projíždí“ chodbami gymnázia a vybízí další lidi k tomu se přidat. Mrknu na kamarády a bez zaváhání se připojujeme.

Den s takovýmto zpestřením nám rychle utekl, takže než jsme se nadáli, byl zábavnému dopoledni konec a my jsme se vydali domů. Pro maturanty a učitele to však byl teprve začátek a čekal je ještě celý večer plný bujarého veselí.

Několika z nich jsme položily otázky ohledně života, vesmíru a vůbec. Nebo spíš informací ohledně příprav a organizace:

Jak tě napadlo stvořit slovník Gympl 2.0? Co bys nám k němu řekla?

Áďa Svobodová: Určitě všichni znáte slovník Čeština 2.0 a tak, když jsem si ho jednou pročetla, mě napadlo: „Proč to nemít taky? Gympláckých slovíček máme hodně, tak proč to nesepsat?“ Tak jsme s děčkama začali sepisovat. Teď už máme něco přes sedm stránek a slov stále přibývá. Chtěla bych, aby nám ostatní sami psali další slovíčka, a ráda bych z psaní udělala tradici. Něco jako pivní klíč, až na to, že tady by se předávala koruna, jelikož jsem se jmenovala královnou slovníku.

Jak vás vůbec napadlo téma tábor?

Eliška Bártová: Náš původní nápad byl domov důchodců, ale po úvaze jsme došli k názoru, že by to nebylo příliš vhodné. Vzhledem k tomu, že nás učitelé stále oslovují děcka, a přestože jsme již „dospělí“, nás za ně i stále považují, nás napadla pro změnu mateřská školka. A když už jsme byli u té skupiny dětí, Kája přišla s nápadem tábor a to se chytlo.

Jak dlouho zabrala příprava?

Terka Hortová: Všechno jsme zařizovali až ve středu odpoledne. Zabralo nám to několik hodin.

Co bylo na vaší výzdobě nejtěžšího na zařízení?

Kája Komrsková: Nejtěžší bylo pověsit konstrukci stanu nad schodiště, což ale nakonec nebyla vůbec podstatná část výzdoby.

Jak bys celkově zhodnotil celou akci?

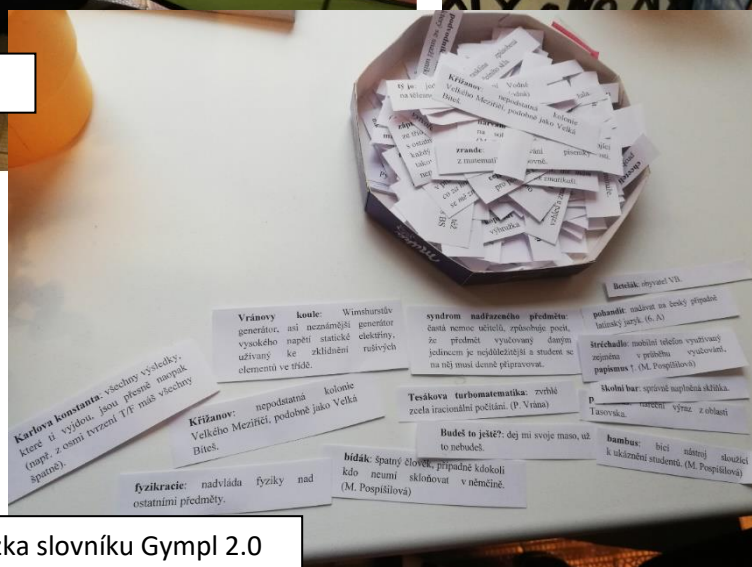
Áda Plucek: Byli jsme všichni moc rádi za účast vyučujících, kteří večer přišli opravdu zodpovědně připraveni na táboření a se skvělou náladou. Na tom, že jsme si večírek užili a povedl se, mají páni profesoři a paní profesorky úplně stejné zásluhy jako my, protože jejich dobrá nálada společně s nadšením a pohotovostí při táborovém zápolení nám vše udělaly o moc jednodušší. Osobně jsem si určitě nejvíc užil čas, kdy jsme si povídali s učiteli bez toho, aby nás po rozhovoru známkovali.

Text: Adéla Pistrichová, Markéta Dvořáková, Věra Podrábská

Fotografie: autorky

Výzdoba školy

Ukázka slovníku Gympl 2.0